

V teoretické části práce se autor zaměřuje na pojem smrti a umírání. Je zde definována paliativní péče jako soubor metod, které ulehčují člověku a jeho rodině proces umírání. Dále se v práci autor věnuje teoretickému pohledu na kontext paliativní péče u HIV pozitivních osob se všemi psychosociálními rozměry, které s sebou diagnóza HIV infekce přináší. Téma je zpracováno na základě informací z dostupné literatury a vlastní autorovy zkušenosti z práce s cílovou skupinou uživatelů sociálních služeb žijících s HIV/AIDS.

Hlavní těžiště práce je položeno do empirické části, v níž autor zjišťoval možnosti paliativní péče u HIV pozitivních a pokusil se nastínit možná řešení. Na základě provedených rozhovorů s lékaři a pracovníky, kteří se věnují problematice HIV infekce lze konstatovat, že příjemci takové péče budou v současnosti hlavně pacienti s infaustní onkologickou diagnózou. Vzhledem k faktu, že hlavním pilířem zdravotní péče o pacienty s HIV je léčba infekce, a po té akutní léčba případných komplikací, je paliativní péči v kontextu HIV infekce, tak jak je v teoretické části definována, věnována pouze částečná pozornost.

Dále autora zajímaly možnosti, které by v případě poptávky, měli HIV pozitivní s infaustní diagnózou u poskytovatelů paliativní péče. Na základě získaných poznatků může autor konstatovat, že práce přináší vstřícnost u některých poskytovatelů paliativní péče tomuto tématu, přičemž autor původně očekával minimální či žádnou otevřenost k tématu HIV/AIDS. Autor si zde dovoluje vyslovit hypotézu, ke které ho vede zkušenost: